

NERE MAITEARI

Zergatik Josu, Jainko nereea,
nere Maitale, nere Eroslea,
utzitzen nazu?

Zergatik nazu, onen gogofki
gau ilun onetan bakañik utzi,
makal, beañtsu?

Nola nigandik gauñ zera aldentzen
eta zurekin ez nazu añtzen?...
Nora zuaz zu?

Emen nago ni, Josu maitia,
biotza txit aul jefukañia!
ta gogo-miñez;

ez ditulako gaxo - gaxoak
entzuten zure mintzo gozuak
samur ta maitez;

Nola etzera nitzaz kupitzen?...
Nola ez nazu Zeugana deitzen
oyu bigunez?

Nere biotzak Zu bear zaitu;
Zu gabe Jauna ezer nai ez du,
Zugan du poza;
beañ-beañ du Maite gozoa
zure maitasun eder osoa,
zure Biotza,
jañ dualako emen ludiyan
izotz gogofak galdu-zoriyan
sarturik otza.

Gauñ nere gogo efukañiak
bere gain ditu ekaitz guziak;
begi zayozu:
bakardadea, gau txit iluna,
ludi gaiztoen jardun leguna,
etsayan muxu;
ete gaxua dabil dañdaizka
ezpai lañiyak gogof artu-ta;
jgaldu bear du!

Nola etzera Jauna kupitzen
eta maitari ez nazu artzen
gauñ magalian?...

¡Ai! Ote da ba oben nereea
ezaf-duana gogof kaltea
nere gañian?...

Nere obena ote da Jauna
nigandik urun bidal-zaituna?...
¡Berau agian!

Oñela ba-da; jefuki zaitel
ez det ezer nai Josu, Zu gabe;
jatzets zadazu!

ez nere oben ain gaiztoari
jene Aita on, ene Jaun Urtzi,
ez, ez, begitu!
bai nere maitez, Jainko aundiya,
Biotz zeurean dezun zauriya,
jikusi zazu!

Zu zaitudala, betofzkit noiz-nai,
ekaitz gogofak, aneika etsai,
sulez osoa;
ba zure magal samufian nik
izango ez det oyen bildufik,
zaitut Altsua,
eta maitari biziko naiz ni
¡Josu nereea! zurekin beti;
¡Bizitz gozua!

Bañan noizbaiten ¡ai zer eroal
nai ba'det utsi zure altzoa,
eldu zaidazu;
biotz gaxo onen Jabe bakaña
jene Egilia! legez zu zera,
zeurea dezu,
eta ez ¡afen! neuretzañ utzi;
baizik betiko kendu, bai, neri
ta ¡zeutzañ artu!

TENE.